

Fchodoviny

7-8

ZPRAVODAJ ŘK FARNOSTI CHODOV PRAHA • L. P. 2019

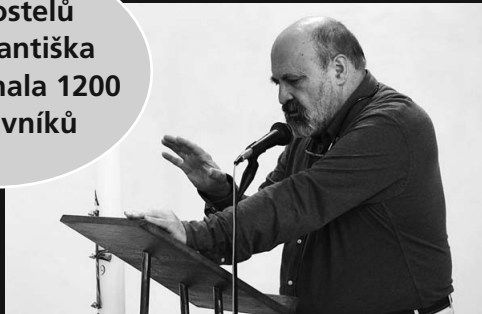

Přejeme všem krásné a odpočinkové léto, abychom si našli čas sami na sebe, udělali sami sobě i svým bližním něčím radost a načerpali nové síly. Kéž nás na všech cestách chrání naši andělé a Bůh dopřeje šťastné návraty a šťastná shledání...

redakce Fchodovin

**Noc kostelů
u sv. Františka
zaznamenala 1200
návštěvníků**

Dove vai uomo? Quo vadis? Kam jdeš? Kam kráčíš člověče?

Přicházejí prázdniny, a vždycky když končí školní rok a začíná léto, tak se částečně bilančuje a něco uzavírá. Žijeme ve společnosti, kde se hodně tlačí na výkon, výsledky. Pořád někde spěcháme, něco sháníme, někde jdeme, něco hledáme, něco potřebujeme atd. I když si to nechceme přiznat, tak nás to často vyčerpává, obírá o energii, životní elán. Pak se stává, že říkáme, už aby bylo léto, aby už děti byly na prázdninách, aby byl chvíli čas a prostor na oddech. Pak přijde ten velice vytoužený prostor na oddech a my zjistíme, že nám to nestačí, že je to málo, že ani nevíme, co s tím.

Velice rád pozoruji svět, konfrontuji znamení doby a časů a v tomto kontextu, když vidím všechno ten spěch a honění se za něčím a když vidím únavu v očích lidí, tak se ptám a často se ptám – kam kráčíš člověče, kam jdeš? Vždycky, když jsem to slyšel v italštině, tak jsem v tom slyšel skutečně existenciální otázku, která nutí člověka k zamyšlení. A když se k tomu přidá písnička od Andrea Bocelliho, kde se ptá (zpívá): „dove sei? dove sei (kde jsi)?“ A také já se na konci školního roku, před prázdninami ptám, kam kráčíš člověče, kde jsi, kde jsi? A dovoluji si tvrdit, že to ani my sami často nevíme. Přitom život je tak nádherná věc, která se víc opakovat nebude. A my v tom životě pořád jenom spěcháme. Kam? Za čím? Pro koho? Za jakou cenu? A kde je problém? Myslím si, že navzdory tomu, že si říkáme křesťané, tak nám chybí opravdovým způsobem žitá láska. Jenom, když se na to podíváme fenomenologicky, tak dokonce v dnešní době se již také obsah slova láska a jeho význam ztrácí anebo posouvá někam jinam. Ale my lidi bez lásky dlouho nevydržíme. Bez opravdové lásky (agapické) nevíme kam kráčíme, a rovněž často nevíme, kde jsme, na čem jsme a v konečném důsledku ani kdo jsme. Stává se to proto, že se bojíme být sami sebou. Bojíme se odmítnutí, selhání, samoty, nepochopení našeho nitra atd. Ale ptám se za jakou cenu? Často platíme za to, co žijeme až příliš vysokou cenu.

Proto je důležité si uvědomit několik zajímavých skutečností, které nám pomůžou odpovědět na otázky typu, kam kráčíš, kam jdeš, kde jsi a co je s naší identitou a láskou.

Zde je k tomu několik podnětů:

- ✓ Moudrost bez lásky tě udělá zkaženým.
- ✓ Spravedlnost bez lásky tě udělá nelítostným.
- ✓ Diplomacie bez lásky tě udělá pokrytcem.
- ✓ Úspěch bez lásky tě udělá pyšným.
- ✓ Bohatství bez lásky tě udělá sobeckým.
- ✓ Poslušnost bez lásky tě udělá servilním.
- ✓ Chudoba bez lásky tě udělá povýšeným.
- ✓ Krása bez lásky tě udělá trapným.
- ✓ Autorita bez lásky tě udělá tyranem.
- ✓ Práce bez lásky tě udělá otrokem.
- ✓ Jednoduchost bez lásky ti vezme sílu.
- ✓ Modlitba bez lásky tě udělá introvertem.
- ✓ Zákon bez lásky tě udělá strojem.
- ✓ Politika bez lásky tě udělá sobcem.
- ✓ Víra bez lásky tě udělá fanatikem.
- ✓ Kříž bez lásky se změní na utrpení.
- ✓ Život bez lásky..., nemá smysl.

Moc nám všem ze srdce přeji, abychom na základě výše napsaných řádků, na začátku prázdnin i my se zamysleli a to hluboce, existenciálně. Položili si otázky, kam jdeme, kam kráčíme, kde jsme, kdo jsme a kde je naše láska v tom všem našem žití a bytí. Ten čas léta, prázdnin, dovolených k tomu přímo vybízí. I my máme naději, aby to bylo jinak, aby náš život byl s láskou a aby měl smysl, který nám dává sílu jít dál. Ze srdce vám to přeji a žehnám.

P. Michal Privara

Jestliže to již 36 let, co jsem na tomto světě a ve svém životě jsem zažil mnoho nádherných, ale také bolestných chvil. Možná právě díky nim, se v mém srdci postupně rodila hluboká empatie k člověku. Pamatuji si, že když se měl narodit můj nejmladší bratr a to mezi námi je rozdíl 14 let, tak jsem se na rodiče docela zlobil, protože ve své pubertě jsem neměl náladu chodit s kočárkem a poslouchat brečící dítě. Můj postoj se změnil, když byl díky vzácné nemoci téměř půlroku v kómatu a viděl jsem, že moje máma byla celou dobu na JIPce v nemocnici s ním a držela mu ruku a vyháдалa si, aby tam s ním mohla zůstat.

Tento text nepíšu proto, abych byl litován, nebo abych za sebou nechal výčet toho, co jsem udělal, ale přichází doba (čas), kdy já na Jižním Městě v Praze končím. Musím říct, že Komunitní centrum Matky Terezy mi přirostlo k srdci a vidím v něm velký potenciál. Má to také hlubokou symboliku, že já jsem působil právě v komunitním centru, které nese název po Matce Tereze. Když jsem měl před třemi lety přijít na Jižní Město, tak jsem slyšel různé charakteristiky farnosti, lidí, sídliště atd. Já jsem si ovšem řekl, že na to nedám, ale že tak, jak se snažím si zachovat svou identitu a autenticitu, tak s tím půjdu také na Jižní Město. Začátky nebyly vůbec lehké, protože proniknout do lidských srdcí není jednoduché a je doba, kdy lidi jsou často uzavření anebo zažili v církvi zranění a už nechtějí další a bojí se, co to zase za kněze přichází.

Jak jsem často říkal ve svých proslovích, tak já neumím být tradiční kněz, a ani farní vikář, který zastupuje faráře, ale snažil jsem se být pro vás knězem – Michalem, tak jak to nosím v srdci. Hledal jsem právě to, co v komunitě obyvatel Jižního Města chybí, co chybí křesťanům, kteří chodí mezi nás a v tomto čas-to neviditelném, nehodnotitelném prostoru jsem se snažil fungovat. Snažil jsem se dělat věci, které mají přesah, a postupně jsem se snažil hledat dialog se společností, ve které žijeme.

A právě výše zmiňovaná symbolika a propojenost Matky Terezy mi byla příkladem. Ona kdysi ve svém původním řádu v Indii za zdi kláštera mohla být také spokojená, vždyť měla všechno, ale její nespokojené a hlavně hledající srdce potřebovalo hledat dál a víc, potřebovala přesah, být venku mezi lidmi, vnímat je, vcítovat se do nich, hledat je, sklánět se k nim. My máme v KCMT také všechno a bylo a je mi tam moc dobře, ale mé srdce hledalo víc, něco, co mi tam chybělo, něco, čeho si my křesťané často bojíme. Na akcích jako Betlémské světlo, divadelní představení Odvolání s mým úvodem, kavárna, mravenčí práce s mladými lidmi nebo postupně se vyvíjející 3. ročník Noci kostelů u sv. Františka, nebo mé občasné jízdy na linkách DPP přes Jižní Město jsou toho důkazem, že také lidi chtějí něco víc, i když je nám tady mezi námi dobře. Můj velký vzor pro kněžství, který nikdy neuměl být tradičním knězem a více-méně nalezl uplatnění mezi „problémovou mládeží“, je Guy Gilbert. On sám říká nádhernou myšlenku, kterou nosím ve svém srdci již dlouho, která zní, že pokud chceme pochopit mladého člověka nebo obecně člověka, společnost, tak musíme sestoupit do středu jejich bytí a až pak se mu dá pomoci. On podobně jako Matka Tereza úplně změnil styl svého povolání, když začal u něj bydlet kdysi v Paříži jeden mladý kluk, který k němu přišel v noci a bál se vrátit domů.

Myslím si, že církev potřebuje znovu nalézt svou identitu v mnohohakosti, v nádhře Boha a stvoření, a která bude schopna vést dialog bez předem připravených odpovědí a která bude schopna se nechat také obohatit z venku. V mé hlavě je to jako v úlu a myšlenek, co se dá dělat v KCMT v tak nádherném prostoru je mnoho, proto vám přeji, abyste tento prostor co nejvíce otevírali, ale ne hlavně evangelizačně, ale lidsky. Lidskost a krása lidskosti, kterou žijeme, je pak ten hlavní element, který si na vás všimnou. Ani ne víru si lidi všimnou, ale náš způsob lásky a lidskosti, kterou žijeme.

Děkuji vám za mnohé, poznal jsem zde mnoho dobrých lidí. Možná jsem toho neudělal moc, za to se ze srdce omlouvám. Také přijměte mou omluvu, pokud jsem někomu ublížil, nebo zranil. Jsem člověk a ne vždycky všechno zvládnou tak, jak bych chtěl a pak to nedopadne dobře. Ale, co chci říct, že tyto 3 roky, co jsem žil zde mezi vámi, tak jsem je zde žil ze srdce, které nosím ve svém nitru, které mě samotnému dává sílu jít dál a často bojo-

vat, dávat naději, kde ji ani já nemám a tak by se dalo pokračovat. Dal a ukázal jsem vám kousek nebe, které žiju já. Nebyl jsem mezi vámi tyto 3 roky jako farní vikář Michal Přívara, ale Michal – řidič DPP 3330, kněz, terapeut atd., ale především jako člověk, který miluje a hledá lásku a lidskost, doufám stejně jako vy.

S vděčností a s prosbou o odpuštění,

P. Michal Přívara

ZPRÁVY z KCMT

Milí přátelé,

ráda bych se ještě ohlédla za letošní Nocí kostelů, kdy jsme příchodím otevřeli dokořán nejen dveře našich kostelů, ale i srdcí nás, v kostele domácích, a nabídli krásný a pestrý celovečerní program uvnitř kostelů i venku. Velké poděkování patří manželům Hance a Honzovi Peroutkovým za sjednání a organizaci programu v KCMT a P. Michalovi Přívarovi za totéž u sv. Františka. Rádi bychom také poděkovali všem, kteří s organizací Noci kostelů přišli letos skutečně v hojném počtu a s velkým nasazením pomoci. Děkuje také dárcům, kteří finančně podpořili program Noci kostelů. Díky této vaší pomoci jsme mohli dosáhnout i na kvalitativně, finančně a organizačně náročnější programy, s potenciálem přivést a oslovit lidi, kteří do kostela běžně nechodí, vedou k zamyšlení, k dialogu a dalšímu hledání odpovědi na životní otázky.

V tomto čase se bohužel musíme rozloučit s naším farním vikářem P. Michalem Přívarou, který je od července ustanoven do farnosti sv. Antonína v Holešovicích. P. Michalovi děkuji za obětavou službu v naší farnosti, za krásné dílo, které tady za tři roky svého působení vykonal, za milou spolupráci, za modlitbu a hojná slova povzbuzení a přejí, ať svým působením opět rozsvítí zase jinou část Prahy, stejně tak jak to udělal u nás na Jižním Městě. Přijmeme nyní s láskou, s otevřeným srdcem a vděčností za nová povolání jeho následovníka, novokněze P. Františka Čecha.

S výměnou farního vikáře souvisí i budoucí provoz kavárny Cafe Terezie, který P. Michal z hlediska provozního i personálního dosud vedl. Kavárně i společenství kavárníků věnoval velmi mnoho času a energie a jen díky němu a jeho skvělému týmu kavár-

níků se za dva roky po rekonstrukci podařilo dovést kavárnu do stavu, kdy je plně funkční, finančně soběstačná a vedle běžného pravidelného provozu je schopna obsloužit i velké akce, jako jsou farní i komerční plesy nebo konference.

Naše velké poděkování patří celému týmu farních kavárníků a budeme velmi rádi, když budou nadále v práci v kavárně pokračovat. Někteří z nich však začnou po prázdninách studovat na vysokých školách a jiní momentálně vidí své pracovní nasazení už jinde. Budeme proto hledat další posily pro obsluhu kavárny. Osud kavárny je nyní zcela v rukou nás, farníků. Pokud nám leží na srdci vytváření otevřeného farního společenství, pokud jsme rádi za to, že máme možnost se po mši sv. nebo po kulturním programu v sále setkat a u kavárenského stolečku si popovídat s přáteli, seznámit se s farníky, které známe zatím jen od vidění, pokud jsme si oblíbili posezení v kavárně i během všedních dnů, např. po dobu, kdy máme děti na hodinách náboženství, je nyní jen na nás, jestli nabídneme svoje síly, svůj čas a schopnosti, aby provoz kavárny mohl zůstat zachován. K vytvoření zdravého a otevřeného farního společenství nám kavárna může velmi přispět. Má značný význam také vně farnosti, s její pomocí se můžeme více otevřít okolí, pozvat k nám nové lidi, podělit se o dary, které jsme od Hospodina dostali.

Práce v kavárně je velmi flexibilní, frekvenci a čas strávený obsluhou kavárny si zvolíte sami na základě svých možností. Můžete také nabídnout tuto možnost přivýdělku svým dospívajícím dětem či vnukům. Pokud byste o práci v kavárně měli zájem, ozvěte se prosím v kanceláři nebo pošlete kontakt na sebe na mail: kancelar@kcmt.cz.

Přeji vám všem krásné a požehnané léto a Boží ochranu na vašich prázdninových cestách.

Karina Juráková

ředitelka KCMT

Každý má svůj dar a svůj čas...

Bratři a sestry, náš farní vikář Michal odchází z farnosti, ale ne ze světa. Jde studovat velký doktorát a měl by mít, pokud se ještě něco nezmění, malý úvazek v jiné pražské farnosti, kde není takový záprah jako u nás. Je to pro mnohé těžké, pro někoho normální. Já bych řekl; běh života je holt takový. Chtěl bych Michalovi na těchto pár řádcích poděkovat za vše, co ze svého obdarování a času s námi sdílel. Za to, co dobrého zde zanechal, čím leckoho z nás inspiroval. Nebudu vypočítávat co a kolik. Děkuji však za všechny, kterým Michal svědčil o živém milujícím Bohu. Děkuji mu za čas, který věnoval těm, kdo byli potřební bez ohledu na věk. Přeji mu mnoho požehnání do následující etapy jeho života. A aby to, po čem touží ve svém studiu, bylo naplněno ne jen podle lidských přání, ale podle opravdu Božího srdce. Za všechny si tedy dovolím jednoduché:

„Děkujeme ti a žehnáme!“

P. Michael

MEDITAČNÍ MYŠLENKY MOUDRÝCH

■ Obojího je třeba, modlitby v komůrce i cesty do chrámu. Dej, ať si uvědomíme, že nevidíš jen zbožná gesta, ale že vidíš i skutky, které jim odporují, že vidíš nejen sepjaté ruce, ale též nedokonalosti, které na nich lpějí... Nauč nás modlit se, Pane, ne proto, že musíme, ale proto, že smíme... **(Jan Merell)**

■ Bůh zachází se zlem tak mistrně, že výsledek je lepší, než kdyby žádné zlo jakživo neexistovalo. **(Wilfrid Stinissen)**

■ Člověk je schopen mnohem víc vydržet, když ví, proč trpí. Za totality se vyprávěl vtip o opilci, který v noci spadl do kanálu, a když se ráno probral, lomcoval mříží nad hlavou a zoufale volal: „Za co, soudruzí, za co?“ Nechováme se někdy podobně?... Zkrátka, nesmyslnou bolest a utrpení snášíme podstatně hůř. Sv. Pavel se ze svého utrpení dokonce radoval, spojoval ho s utrpením Kristovým, čímž mu dával smysl, protože se tím podílel na jeho vykupitelském díle. **(Marie Svatošová)**

■ Hihi historka. Farář sedí u psacího stolu a počítá peníze z nedělní sbírky. Pokladnička zůstala jako vždy poloprázdná. Kněz se sklíčeně dívá na těch pár mincí a přemítá: „Tak přece je to pravda... Nejcitlivějším místem lidského těla je opravdu jeho peněženka.“

(Andreas Martin)

■ Když však dáváš almužnu ty, ať neví tvoje levíce, co dělá tvoje pravice, aby tvoje almužna zůstala skrytá, a tvůj Otec, který vidí i to, co je skryté, ti odplatí. **(Mt 6,4)**

Myšlenky vybírá Charles Tvrzník

**Lidé jsou nerozumní,
nelogičtí a sebestřední.
Přesto je miluj.**

sv. Matka Tereza

Po slavnosti posvěcení KCMT 26. května jsme se přesunuli do kostela sv. Františka, pokřtili malého Václava a skončili v Neratovicích

Po 14. hodině jsme začali s úklidem v sále KCMT, ale oslava pro některé z nás pokračovala u kostela sv. Františka, kam jsme se přesunuli a kde P. Michael pokřtil malého Václava Š.

Následně ti z nás, kteří jsme se seznámili, díky již oblíbené akci „Krabice“*, a neměli jsme dosud ještě možnost společně si popovídat, jsme odjeli na naši zahradu do Neratovic k ohni opékat buřty.

Někteří se do Neratovic přesunuli autem ze křtin od sv. Františka nebo přímo z KCMT, jiní použili hromadnou dopravu. A tak jsme mohli strávit velice hezké pozdní odpoledne v kruhu přátel: Pavly a Tomáše H., Marcely S. a Štěpána, Kateřiny a Davora S. s pejskem Zuzankou, Jozefa M., Maru, Tondy a Danečka F., Marušky, Pavla, Petra a Vojty Z., Brigity K. a Bolka V.

**Lída a Standa
Dabrowští**

* V postní době, byla již po několikáté, před oltářem v KCMT malá krabice s nápisem „Zvu tě k setkání a přijímám tvé!“ Do této krabice jsme mohli vhodit kontakt na sebe a vylosovat si někoho, kdo stojí o společné setkání a seznámení.

OTEC VÁM DÁ,
OČ BYSTE HO PROSILI
V MÉM JMÉNU...

Prázdniny, dovolená, to jsou jistě krásné chvíle pro náš odpočinek, sluníčko svítí, příroda září, ale jsou to také chvíle, kdy je prostor k vzájemnému setkání v rodině, s přáteli, s Ježíšem Kristem v modlitbě za naše děti, za naše blízké, za všechny ty, kteří nám leží na srdci.

Takovou nádhernou inspirací nám může být svatý Augustin a svatá Monika. Svatý Augustin se narodil roku 354 v severoafrickém Tagaste. Prožil bouřlivé mládí, ve třiatřiceti letech se v Miláně obrátil a byl pokřtěn tamním biskupem svatým Ambrožem. Po návratu do vlasti byl zvolen biskupem ve městě Hippo. Ve svých kázáních a věroučných spisech horlivě bránil víru. Zemřel v roce 430. Jeho maminka svatá Monika se narodila roku 331 v křesťanské rodině také v severoafrickém Tagaste. Ve velmi mladém věku se provdala za pohana Patricia, se kterým měla několik dětí, mezi nimi také Augustina, za jehož obrácení se usilovně modlila a prolila mnoho slz. Stala se dokonalým vzorem křesťanské matky. Vzorem i pro dnešní maminky. Zemřela v italské Ostii roku 387.

Lukášovo evangelium v jedné části popisuje příchod Ježíše do města, které se jmenovalo Naim. Na okraji města potkal pohřební průvod doprovázející vdovu, které zemřel její jediný syn. **Když je Ježíš uviděl, bylo mu jí líto, a proto jí pravil: „Neplač“. Přistoupil k márám a dotkl se jich. Ti, kdo je nesli, se zastavili. Řekl: „Mládenče, pravím ti, vstaň!“ Mrtvý se posadil a začal mluvit. Ježíš**

ho vrátil jeho matce. (Lk 7,11-17) Tento zázrak se často stává i v lidských duších, mnohé duše, které umřely pro Boží království, navracejí se k životu. Také Augustin, syn svaté Moniky, byl po mnoho let kvůli hříchu daleko od Boha. Svatá Monika byla vzornou maminkou a díky jejímu příkladu, slzám a modlitbám Bůh způsobil duchovní zmrtvýchvstání člověka, který se později stal jedním z největších světců a učitelů církve. Modlila se, a svým životem vydávala svědectví o své víře. Dokonce zapálila srdce svého muže, a on se obrátil. Podobný vliv měla i na všechny příslušníky širšího rodinného kruhu. Svatý Augustin shrnuje život své maminky těmito slovy:

„Starala se o nás všechny... jako by byla matkou nás všech, a tak nám sloužila, jako by byla dcerou nás všech (sv. Augustin, Vyznání 9,9,21). Monice na obrácení syna od počátku velmi záleželo. Často s pláčem přednášela Bohu své úpěnlivé prosby a nepřestávala orodovat u dobrých a moudrých lidí, aby s Augustinem promluvíli a snažili se jej přesvědčit o nutnosti odvrátit se od mylných názorů. Svatý Ambrož, milánský biskup, na kterého se rovněž několikrát obrátila s prosbou o pomoc, se s ní jednoho dne rozloučil se slovy: **„Jdi, neboť že žiješ, státi se nemůže, aby syn takových slz zhynul!“** Příklad svaté Moniky se vryl Augustinovi do srdce natolik, že po letech – snad si přitom vzpomněl i na maminku – v kázáních vyzýval: **„Usilujte nanejvýš svědomitě o spásu všech členů vaší rodiny.“**

Rodina je skutečně tím pravým místem, kde děti mohou dostat, rozvíjet a množit i znovuzískat víru. Jak milý je Pánu Ježíši pohled na křesťanskou rodinu, která je opravdovou domácí církví, místem modlitby, prostorem k předávání víry z jedné generace na další pokolení. O svaté Monice se říkalo, že se stala matkou svatého Augustina dvojím způsobem: nejen že ho přivedla na svět, ale také ho získala pro katolickou víru a křesťanský život. Stejně tak by křesťanští rodiče i v dnešní době měli být dvojnásobnými otci a matkami svých dětí, dát jim život fyzický i život duchovní v Kristu, Pánu Ježíši. V nebi se jim tak od Ježíše dostane hned dvojí odměny a dvojí radosti. Člověk by nikdy neměl polevovat v modlitbách za své děti, protože jejich účinnost je zřejmá, přestože někdy, jak tomu bylo u svatého Augustina, jistou dobu trvá, než přinesou ovoce. Modlitba za rodinu je Pánu Ježíši velmi milá. Svatý Augustin o své mamince také říká, že její pevná víra, skutky života, dobrý příklad, plný dobra a lásky, přinášel kladné výsledky. Chceme-li k Bohu přivést lidi ze svého okolí, je třeba přede-

vším dávat lidem dobrý příklad a žít život, který se opírá o Ježíše, to znamená žít život v klidu a pohodě, v radostné naději, kterou nám dává víra v Boha. Bědovat, naříkat, to nezmůže nic. Pouze vytrvalost, pokoj, radost a pokorná neustálá modlitba jsou zárukou úspěchu. Apoštol Pavel říká: „Proto klekám na kolena před Otcem našeho Pána Ježíše Krista, od něhož pochází každý nebeský i pozemský rod, a prosím, aby se pro bohatství Boží slávy ve vás jeho Duchem posílil a upevnil „vnitřní člověk,“ aby Kristus skrze víru přebýval ve vašich srdcích, a tak abyste zakořenění a zakotvení v lásce mohli spolu s vašimi bratřími pochopit, co je skutečná šířka a délka, výška i hloubka: poznat Kristovu lásku, která přesahuje každé poznání a dát se prostoupit vši plností Boží.“ (Ef 3,14-19) A na jiném místě Písma svatého je nám řečeno: „Bůh promínil lidem dobu, kdy to ještě nemohli pochopit, a nyní zvěstuje všem, ať jsou kdekoli, aby této neznalosti litovali a obrátili se k němu, činili pokání. Neboť ustanovil den, v němž bude spravedlivě soudit celý svět skrze muže, kterého k tomu určil. Všem lidem o tom poskytl důkaz, který jej vzkřísil z mrtvých. Jakmile uslyšeli o vzkříšení z mrtvých, jedni se

mu začali smát a druzí řekli: „Rádi si tě poslechneme, ale až někdy jindy!“ A tak Pavel od nich odešel. Někteří se však k němu připojili a uvěřili... (Sk 17,30-34)

Ježíš i nám, lidem dnešní doby, důrazně říká: „To je mé přikázání, abyste se milovali navzájem, jak jsem já miloval vás. Nikdo nemá větší lásku než ten, kdo položí život za své přátele. Vy jste moji přátelé, činite-li, co vám prikazuji. Už vás nenazývám služebníky, protože služebník neví, co činí jeho pán. Nazval jsem vás přáteli, neboť jsem vám dal poznat všechno, co jsem slyšel od svého Otce. Ne vy jste vyvolili mne, ale já jsem vyvolil vás a ustanovil jsem vás, abyste šli a nesli ovoce a vaše ovoce, aby zůstalo; a Otec vám dá, oč byste ho prosili v mém jménu. To vám prikazuji, abyste jeden druhého milovali.“ (Jan 15,12-17) Jistě, každý z nás si může přát hodně zdraví, pohodu v rodině, úspěšné děti, ušlechtilé vzájemné mezilidské vztahy, krásné počasí, všechno, co máme na srdci, ale hlavně bychom měli chtít život Bohu milý, nejen pro sebe, ale i pro každého člověka s kterým se potkáme na naší životní cestě, neboť Bůh miluje všechny lidi, jenom hřích nenávidí.

Váš jáhen Pavel Urban

V dubnu náš tatínek sepsal nejkrásnější článek, kterým v květnu byl obohacen místní zpravodaj. Muž, který je schopný ženám vyjádřit svůj obdiv a uznání, je hrdina. Cítíme k tatínkovi nepopsatelnou lásku, lásku, o které píše...

MAMINKY, DÍKY!

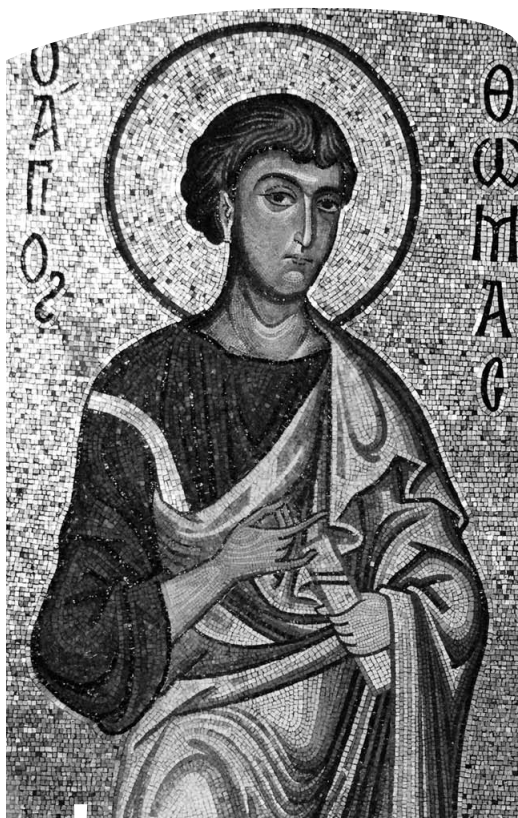
12. května opět oslavíme Den matek. Mateřská láska je jedinečná tím, že je viditelně bezvýhradná a nic nečeká zpět – snad jen pokračování sebe sama. Proto jsme také jako lidstvo zde, navzdory všemu zlu, které je všudypřítomné, lepší se na nás a chce nás ovládnout. Že je s pravou láskou neslučitelné, nosí v povědomí každý z nás. Proto se stále najdou lidé, kteří druhým pomáhají bez ohledu na vlastní prospěch. Lež, přetvářka, ziskuchtivost, sobectví, nenávisť, lhůstevnost – všichni tušíme, že do života ani do politiky nepatří, nám všem škodí a nejvíc tomu, kdo jim podléhá. Možná si představujeme, že máme před sebou důležité úkoly, pro které je třeba tu a tam slevit. Kdyby takhle uvažovali maminky, už dávno by se lidstvo samo zničilo. Mám tu čest být služebně nejstarším zastupitelem Prahy 11, od roku 1989. Zážitky ze ZMČ by mě opravňovaly k hlubokému pesimismu. Jsem ale také šestinásobným dědečkem a láska, kterou v široké rodině i u mnoha známých vidím, mi říká, že stále není pozdě. Dokud vy na svou úlohu nezapomenete, máme šanci. Díky vám, maminky!

Václav Šmrha

Václav Šmrha (*1955 – †2019)

♥ Budeme se i nadále snažit, tatínku! ♥

V Bibli žádný list adresovaný křesťanům v Čechách nenajdeme. Co by v něm asi bylo? A který apoštol by ho napsal?

Tomáš, nehodný, často pochybující a nevěřící, ale oddaný služebník našeho Pána Ježíše Krista, spolu s ostatními apoštoly i se všemi, kdo neúnavně a často zdánlivě bez úspěchu pracovali na Boží vinici u vás v Čechách. Pokoj, milosrdenství, láska a pravda od Boha našeho Otce ať spočine ve vašich rodinách, v církvi i politických strukturách.

Již dlouhá dvě tisíciletí se vám chystáme napsat, dosud jsme se však nedokázali domluvit, kdo se psaní ujme. Nejprve jsme tak nějak samozřejmě předpokládali, že to bude Pavel, ten má s pohany největší zkušenosti. Slíbil dokonce, že si cestu k vám naplánuje, aby se osobně podíval, jak si ve víře vedete a jak naplňujete dědictví otců. Ale zdá se, že má moc jiných povinností (i když nám tady v nebi spíš připadá, že se mu na cestu k vám moc nechce).

Petr byl naproti tomu ochotný vám napsat hned. Ale když jsme slyšeli, co by vám chtěl napsat, raději jsme mu to rozmluvili. Je to příliš velký cholerik a báli jsme se, že by ve vás ten malý doutnající knot spíše uhasil a to by nebylo v duchu našeho Pána.

L IST SV. APOŠTOLA TOMÁŠE ČECHŮM

Stejně tak i bratři Zebedeovi, Jan a Jakub. Oba mají s psaním dopisů zkušenosti, ale ne nadarmo je Ježíš nazýval „Synové hromu“. Nejspíš by to skončilo jako tenkrát v Samáršku, kdy chtěli na jednu vesnici přivolat oheň z nebe, když nás tam odmítli přijmout.

Posledním z nás, kdo má zkušenosti s psaním dopisů, je Juda Tadeáš. Ten je však příliš skromný na to, aby se ujal úkolu tak složitého a zodpovědného.

A tak to nakonec padlo na mě. Marně jsem namíтал, že jsem nikdy žádný dopis nenapsal. Prý: „Ty jsi nevěřící Tomáš, ty budeš Čechům nejlépe rozumět.“

Tak tedy musíte přijmout moji maličkost. A taky můj styl. Nečekejte žádné vatikánské nářečí, žádné slovní kudrlinky, jak je ve svých dopisech používají mí kolegové. Já jsem vždycky mluvil jednoduše a přímo – ano, ano – ne, ne.

Ale teď k věci.

Statistiky ohledně počtu věřících a nevěřících v České zemi mluví jasně, takže můj úkol je opravdu složitý. Ale náš Bůh je naštěstí tak milosrdný a dobrotný, že vám i přes vaše časté odmítání už více jak tisíc let posílá a stále posílá své proroky, takže úplní neznabozi snad přece jen nejste. A tak po vzoru našeho Pána Ježíše Krista se budu snažit tu vaši nalomenou třtinu nedolomit, ale opatrně a s láskou ošetřovat, aby mohla zase pevně přirůst k jeho kmeni.

Musím se přiznat, že do určité míry je mi vaše systematická nedůvěra k autoritám sympatická. Jste malý národ a vícekrát jste byli spíše hračkou v rukách mocnějších. Ale přiznejte si, nestali jste se tou hračkou někdy příliš snadno? Nekritickým obdivem k větším sousedům, přijímáním některých názorů, které, jak se třeba později ukázalo, byly spíše vaší fikcí než realitou? Abyste se zalíbili, byli jste často „papežštější než papež“, a to zcela nemluví jen o vaší historii.

Někteří z vás posílhávají na východ, někteří dokonce až za Velkou zeď. Mnozí zase své naděje upínají na západ nebo ještě dál až za Velkou louži. Možná by vám občas prospělo podívat se na jih, až za Velkou poušť. Snad byste si pak uvědomili, jak se máte dobře a že zdroj štěstí a radosti musíte hledat v sobě a ne venku.

A samozřejmě by pro vás bylo užitečné se někdy taky podívat vzhůru.

Ale na druhou stranu je obdivuhodné, že váš český národ ještě pořád existuje a v mnoha ohledech může být příkladem a nabídnout významné hodnoty. A to nemám na mysli jen vaše pivo, hokej nebo turistické značení. Třeba ta vaše Sametová revoluce, to bylo něco, co se ve světových dějinách moc často nevidí.

Bohužel hned taky slyším vaše typické: „ale... jenže... kdyby...“. Ale vždycky je nějaké „ale... jenže... kdyby...“, vždycky jsme zpětně chytřejší, po bitvě je každý generálem. A vždycky za to mohou ti druzí, ti nahoré. A taky je vždycky jednodušší nadávat než něco udělat, ukázat na druhého než na sebe. Zvolíte si své zástupce, vládu, teď dokonce i prezidenta, ale vzápětí na ně většina nadává. To nemá logiku.

Možná je to jen zdání, snad je to tím, že ti spokojení prostě jen mlčí a tudíž se o nich neví. Možná, kdybyste občas zkusili cíleně pochválit to, co je dobré, i když to třeba považujete za samozřejmé, tak by se ozvali permanentní naštanosti trochu zředilo.

Abych vám nekrivdil, udělal jsem si takový malý průzkum, jak vás Čechy hodnotí jinde. A víte, jaké jsou podle cizinců vaše dvě nejtypičtější vlastnosti? Závist a humor.

Proč zrovna závist? Vždyť to je hřích, ze kterého člověk nemá vůbec žádný užitek, žádnou materiální výhodu (jako třeba, když něco ukradne), žádný pocit „spravedlivé“ odplaty (když zmlátí někoho, kdo mu nějak ublížil), žádný tělesný požitek (jako třeba při porušení šestého přikázání), žádná úleva, že jste se z něčeho šikovnou lží vyvlíkli. Jenže takhle si nedokážete cokoli opravdu radostně užít, protože se zase bojíte závisti druhých.

S druhou vlastností je to trochu lepší. Humor, ten vám skutečně nechybí, to je dobré znamení. Třeba ten váš génius Jára Cimrman. Ten nás tady v nebi baví od té doby, co k nám přišel.

I když zase na druhou stranu jste schopni dělat si srandu úplně ze všeho, nic vám není svaté. Možná, kdybyste ten humor víc spojili s opravdovou radostí, že by to přineslo větší plody.

No, teď vidím, že jsem se nechal trochu strhnout, ošetřování nalomené ratolety to zatím moc nepřipomíná. Vždyť já vím, že v mnoha ohledech to tak špatné není. Třeba dokážete být solidární s trpícími ve světě. Jen co si pamatuji z poslední doby: zemětřesení na Haiti, tsunami v Indonésii, Sýrie a další.

Ale existuje jedna věc, kterou u vás obdivuji a která mě naplňuje nadějí, že nejste ztraceni. Něco, co vám tady v nebi přidává hodně bodů. A to jsou vaše pohádky. Tolik chytrého humoru, moudrosti a laskavosti se nenajde v pohádkách žádné jiné země. Třeba ty dvě nebeské, Anděl Páně I. a II. Ani netušíte, jak jste atmosféru tady u nás v nebi v některých detailech vystihli. Dokonce ani anděl Petronel se na vás nezlobí, že jste z něj udělali takového nešiku. Je neuvěřitelné, že něco takového může vzniknout a mít tak velký úspěch v tak ateistické zemi. A máte spoustu dalších, jen namátkou Lotrando a Zubejda, Tajemství staré bambitky či nestárnoucí Tři oříšky pro Popelku, abych jmenoval ty, které se nejvíc líbí mně.

A to je podle mě velký příslib do budoucna. Máte v sobě něco dobrého a krásného, jen to dokázat uplatnit nejen v pohádkách, ale i v životě.

Pokoj a shovívavost Boha, našeho Pána, láska Ježíše Krista, moudrost a radost Svatého Ducha ať vás provází na všech vašich cestách. Amen.

S pozdravem Váš apoštol Tomáš

26. 5.
Jihoměstské
posvícení
v KCMT

9. 6.
Vyhlížíme
prázdniny

15. 6.

**Svátost biřmování
s biskupem
K. Herbstem**

Bůh ke mně mluví skrze přátele

Když jsem se rozhodla udělat rozhovor do Fchodovin s mojí mámou, Majkou Šulcovou (*13. 1. 1963), myslela jsem si, že dokážu přesně odhadnout, jak mi na moje otázky odpoví. Ale chyba lávky – moje máma mě dodneška dokáže překvapit. Jednak mi teda odpovídala na otázky někdy ještě před tím, než jsem se zeptala, a jednak byly její odpovědi daleko rozšířenější, než jsem čekala. A to je vlastně krásné – zjistit, že i někdo tak blízký vás stále dokáže překvapit.

• Představiš se nám krátce?

Jmenuju se Marie Šulcová, většinou se mi ale říká Majka. Jsem učitelka na ZŠ, kde vedu pěvecký sbor. Jsem vdaná, mám dvě děti a žijeme na Hájích.

• Kde jsi vyrůstala?

Narodila jsem se v Brně, protože můj táta pochází z Moravy. Ale vyrůstala jsem na Zahradním Městě na Praze 10, protože rodiče v Praze měli práci. Takže jsem tam prožila většinu dětství i dospívání. Jinak můj původ je vlastně moravsko-slovenský, protože maminka se narodila na východním Slovensku.

• Máš nějakou obzvlášť hezkou nebo silnou vzpomínku z dětství?

My jsme doma hrozně hezky slavili Vánoce. Nebylo to zdaleka jen o dárkách – scházeli jsme se se sousedy, zpívali koledy, no zkrátka mělo to opravdu hloubku a velmi sváteční atmosféru. Dostávali jsme pravidelně od příbuzných z Moravy krásný vysoký strom, borovici. To byl takový rituál, kterým pro mě začínaly Vánoce. Taký mám moc

krásné vzpomínky na naší kočičku Molinku. Náš táta nikdy nechtěl kočku, ale jednou se k nám tohle kotě nějak zatoulalo. Táta nám dovolil si ho týden nechat, no a samozřejmě už s námi potom zůstala napořád. Když jsem maturovala, tak se jí narodila koťátka, takže to učení na maturitu mi pak nešlo moc dobře 😊.

A taky jsme s rodinou hodně cestovali, jak po Čechách, tak po Evropě. Cestování je vlastně další můj koníček. Vybavuju si, že jsme byli jednou pozváni k známým ze západního Německa. Byl to pro mě obrovský zážitek – bylo mi asi pět let, ale hodně jsem ten rozdíl vnímala: ty krásně upravené ulice, barevné domy, žádná šed', jako jsem znala z tehdy socialistického Československa. A tehdy, na té návštěvě jsem svojí maminku poprvé slyšela mluvit anglicky. A říkala jsem si – to je hezký jazyk. Díky tomu jsem se začala angličtině věnovat na jazykovce, přestože ten jazyk se tehdy vůbec běžně nevyučoval. A jsem za to moc ráda, protože mě angličtina jednak živí a jednak díky ní mohu cestovat.

• Jaké koníčky kromě cestování Ti v poslední době dělají radost?

Kromě hudby je to pro mě poslední dobou hlavně pečení dortů, což už někteří farníci taky vědí – moc se s tím netajím 😊.

• Vzpomínáš si, kdy jsi začala pravidelně chodit do farnosti?

Do farnosti jsem přišla asi před 35 lety, když jsme se s rodiči přestěhovali na Háje. Začali jsme chodit do kostela sv. Františka, kde tehdy celebroid pan farář Jindřich Šulc. Hodně se věnoval dětem a moji rodiče ho velmi obdivovali. Pak jsem se poznala se svým nastávajícím, který byl hledajícím, takže se o křesťanství zajímal, a právě sv. František byl prvním místem, kde se s křesťanstvím začal intenzivněji setkávat. Po svatbě jsme víc chodili do kostela sv. Anežky na Spořilově a nechali jsme tam pokřtít i naše děti – a hlavně jsme zde poznali pátera Marečka, který nás velmi ovlivnil. Tady jsem také poznala Jarku Ranošovou, se kterou jsme v roce 1997 založily Mateřské centrum Domeček – a „Domeček“ je už nějakou dobu součástí KCMT.

Před pár lety jsme se zase vrátili sem k Františkovi a taky do KCMT. Začala jsem se tady postupně sblížovat s lidmi a zapojovat se jako dobrovolník do některých aktivit.

No, ale teď mě napadá, že jsme vlastně tady s farností byli v kontaktu už od doby, kdy byly dceři asi čtyři roky. Na Spořilov jsme chodili na bohoslužby, ale na náboženství děti chodily do kostela ke sv. Františkovi. Tehdy vedla náboženství pro děti Maruška Šmrhová. Jednou jsem tam byla celou dobu s nimi a byla jsem úplně nadšená, protože Maruška to uměla naprosto

...s dětmi

geniálně celé vést a o Velikonocích měli křížovou cestu s plyšáky. Maruška to dokázala tak fantasticky podat, že mě to hodně dojalo a po skončení programu jsem jí za to šla poděkovat, a ona byla moc ráda, že jsem jí ocenila. A tehdy nějak začalo naše přátelství s ní i celou její rodinou, které pro mě bylo a dodnes je moc důležité.

• Máš teď ve farnosti nějakou pravidelnou či příležitostnou službu?

Zpívám a hraju na klavír v kytarové scholi, která cca jednou za měsíc doprovází mši v KCMT. Také pomáhám se sborečkem na dětských mších, kde spolu s Markétou Šupovou a dětmi zpíváme.

• Pociťala jsi v poslední době nějaké Boží řízení ve svém životě?

Ano, protože jsem měnila zaměstnání a nebyla jsem si jistá, kudy se vydat dál. Požádala jsem tři kamarádky z farnosti, aby se za mě pomodlily. A myslím si, že v tomhle bylo Boží vedení, protože jsem potřebovala nějaké znamení, jak se rozhodnout mezi dvěma nabídkami. A to znamení přišlo a myslím si, že jsem si opravdu vybrala dobře.

• Je něco, na co jsem se Tě nezeptala, ale Ty bys to chtěla lidem říct?

No, jednu věc mám. Uvědomuju si, že na první pohled mohu na lidi (třeba i ve farnosti) působit nepřístupně nebo nečitelně, a to mě mrzí, protože já mám velkou touhu s lidmi být a pomáhat jim. Ale někdy to nedokážu dát najevo správným způsobem. Takže to je něco, na čem se v poslední době snažím pracovat. Aby moje chování co nejlépe odráželo to, kým jsem uvnitř.

Promoce 1985

CO BYLO A CO BUDE?

Z KRONIKY SNĚHOVÉ VLOČKY ZÁPISKY SKAUTSKÉHO DÍVČÍHO ODDÍLU

V květnu jsme se zúčastnily celostřediskové akce, která se koná jednou za 2 roky a jmenuje se Akce Hustý nebo Akce HU! Bylo to jak pro nás starší skautky tak i pro světlušky, ale ty to měly jen do soboty. Sraz byl na vlakovém nádraží na Vltavské, odkud jsme odjížděly svým vlastním vlakem do neznáma, někam k Rakovníku. My starší jsme jely vagónem, kde se promítalo, bylo nás tam sice strašně moc, bylo tam horko a film skoro

nebylo slyšet, ale i tak to bylo fajn. Pak nás čekala hra po městě v Rakovníku, která byla taková trochu zvláštní, po ní jsme jely zase vlakem, teď už jsme byly rozděleny na skupinky a v těchto skupinkách jsme pak vystupovaly z vlaku na různých zastávkách. Byla tam pak velká hra v noci po stanovištích, spát jsme šly úplně unavené. Další den byly různé sporty, velká hra i s malými, mše, lodičky, večer koncerty s grilováním. V neděli jsme si povídaly o budoucnosti Blaníku, trochu sportovaly a pak se jelo domů. Těšíme se na příští Akci HU! SV

VOSA VŠESTRANNÝ ODDÍL PRO KLUKY OD 7 LET

Exkurze mezi suvenýry z hlubin Země

Geoparkem na zahradě Geofyzikálního ústavu AV ČR nás provedl Dr. Kusbach. Procházeli jsme se mezi tunovými balvany. Dozvěděli jsme se, že některé z nich připutovaly k povrchu země z více jak několikakilometrových hloubek a přinesly s sebou příběhy, které se v zemi odehrály před miliony let. Některé z těch příběhů nám náš průvodce pomohl z kamenů vyluštit. Bylo to tak zajímavé, že kluci, kteří obvykle po pěti vteřinách už nevědí, co jsem

jim pětkrát opakoval, si to včera, téměř po měsíci, ještě pamatovali, přestože přival informací z geologie, mineralogie, geofyziky a poruch v zemské kůře byl nesmírný. Jeden z účastníků dokonce po návratu domů svým nadšením z exkurze nakazil zbytek početné rodiny, takže hned o následujícím víkendu vyrazili za minerály na Kozákov.

Závěr školního roku patřil vodním sportům

Poslední schůzky před prázdninami se motaly kolem vody. Na bazénu jsme v rychlosti alespoň trochu pocvičili plavání, v sídle vodní záchranné služby jsme vyzkoušeli raft i jeho použití jako záchranného plavidla při lovení vedoucího z Vltavy a nakonec jsme si zapádlovali i na kanoích v Braníku. Všichni kluci mají pochvalu, že se jim vše dařilo v rámci možností nadmíru úspěšně.

CO BUDE?

• **Dětský stanový tábor u Manětína v termínu 20. 7. až 3. 8. 2019**

• **Vodácký tábor v termínu 10. 8. až 17. 8. 2019.**

Na tábor se mohou přihlásit i úplní začátečníci ve věku od 11 let, kteří ale dovedou plavat. Součástí

tábora je splutí řeky, osvojení vodáckých dovedností pod odborným dozorem, návštěva nedělní mše a další táborový program.

Oddíl VOSA, nabízí program pro kluky od 7 let

Oddíl VOSA plánuje první schůzku po prázdninách na úterý 18. 9. Na první schůzku jsou zváni kluci i rodiče, abychom společně domluvili základní intence programu v nadcházejícím školním roce. Plánujeme se scházet jednou týdně. Věnovat bychom se měli sportům v přírodě, vědě a technice.

Dívčí oddíl „Sněhová vločka“ otevírá od září 2019 novou družinu pro děvčata ve věku 6–8 let.

Družiny se schází každý týden. Pravidelný program probíhá buď v klubovně, která je v komunitním centru Matky Terezy nebo venku. Oddíl patří pod skautské středisko Blaník. Na programu schůzek i výprav jsou hry, soutěže a nejrůznější zábavy navržené zpravidla s ohledem na rozvoj některé vlastnosti, dovednosti nebo fyzické kondice. Jedenkrát až dvakrát do měsíce je zařazena sobotní nebo celovíkendová výprava do přírody. O prázdninách jede celý oddíl na společný stanový tábor.

Kontakty na vedoucí aktivit

■ Sněhová vločka, oddíl a tábor skautek

Lucka Skřčená, vůdce oddílu
tel. 721 770 421, l.skrcena@seznam.cz
Eliška Kosmáková: elzуска@spoluzaci.cz

■ VOSA • všestranný oddíl pro kluky

Míra Majer (hlavní vedoucí)
vosa.kcmt@gmail.com, tel. 775 005 096
Jarda Olšanský, tel. 603 256 411

■ Dětský stanový tábor

Jakub Jarolímek (hlavní vedoucí)
tel. 736 452 995, www.ksktabor.cz

■ Vodácký tábor

Vašek Olšanský (hlavní vedoucí)
tel. 775 521 404, voda@kskpraha.org

■ Dětský dramatický kroužek

Eliška Brhlová, eliska.brhlova@seznam.cz

VÝKAZ HOSPODAŘENÍ ZA ROK 2018**NÁKLADY**

spotřebované nákupy	1 317 128
• materiál	420 867
• energie	458 231
• zboží	438 030
služby	1 098 596
• opravy, udržování	529 773
• služby pro pastorační	117 214
• telefon a internet	25 464
• revize přístrojů a zařízení	51 242
• ostatní služby (honoráře, grafické služby atd.)	374 903
mzdové náklady	244 905
ostatní náklady	1 324 046
• úroky	212 393
• odvody sbírek do AP	176 199
• příspěvek do svépomocného fondu AP	361 646
• odvod do mzdového pastoračního fondu AP	422 423
• pojištění, ostatní náklady	151 385
• odpisy	3 044 888
Náklady celkem	7 029 563

VÝNOSY

tržby za vlastní výkony a zboží	2 806 897
• z pronájmů	1 735 994
• ze služeb a zboží	1 070 903
ostatní výnosy	1 405 204
• sbírky	934 691
• příspěvek ze svépomocného fondu AP	310 000
• dotace (MČ P11, MK)	140 000
• ostatní výnosy	20 513
přijaté příspěvky (dary)	780 687
Výnosy celkem	4 992 788

VÝSLEDEK HOSPODAŘENÍ	-2 036 775
-----------------------------	-------------------

Rádi bychom vás seznámili s hospodařením naší farnosti v roce 2018, při kterém jsme dbali na tyto cíle:

- soběstačnost – snaha generovat prostředky na aktivity farnosti (finanční i personální)
- hospodárnost – vynakládat přiměřené částky s ohledem na kvalitu a rozsah
- podpora pastoračních aktivit – finančně podporovat hlavní smysl existence farnosti
- solidarita s ostatními farnostmi
- postupné vylepšování a zhodnocení prostor

Výsledek hospodaření farnosti za rok 2018 je ztráta 2 mil. Kč. Pokud vyloučíme položku odpisy a úroky, můžeme konstatovat, že jsme v hlavní činnosti dosáhli přebytku 0,1 mil. Kč a v hospodářské činnosti přebytěk přibližně 1,1 mil. Kč.

Odpisy vyjadřují úvodní investici do budovy KCMT rozdělenou do 50 let a nejsou položkou, kterou by farnost každý rok hradila z účtu. Odpisy vyjadřují myšlenku, že v průběhu 50 let by daná organizace měla být schopna svým hospodařením vyprodukovat zisk, kterým pokryje náklady na výstavbu nové budovy. Toto nepovažujeme pro nás za úplně relevantní, jelikož jsme nezisková organizace, větší část budovy byla získána darem a věříme, že KCMT bude sloužit déle než 50 let. Ke konci roku 2018 činil zbytek dluhu vzniklého při výstavbě KCMT vůči bance 10,9 mil. Kč a vůči Arcibiskupství pražskému (AP) 14,1 mil. Kč, celkem tedy 25 mil. Kč. Bance se splácí 3,3 mil. Kč ročně. Protože tato částka je aktuálně nad naše ekonomické možnosti, splátky, tzn. úrok i jistinu, za nás hradí AP. Dluh vůči bance je tedy nahrazován dluhem vůči AP. Považujeme za spravedlivé v budoucnu dluh postupně splácet a proto je momentálně v jednání, že by farnost od roku 2019 hradila jednu měsíční splátku úvěru za rok z vlastních zdrojů (279 000 Kč). Dluh vůči AP byl v roce 2016 snížen o 13,8 mil. Kč, které jsme získali ze strany AP darem.

Největšími náklady farnosti byly v roce 2018: oprava střechy KCMT (0,4 mil. Kč), oprava kotelný (0,1 mil. Kč) a dále pak obvyklé náklady na energie a materiály. Náklady byly nižší než v minulém roce, kdy byla realizována výměna oken v kostele sv. Františka.

Hospodaření farnosti je rozděleno do dvou základních oblastí:

- hlavní činnost, jejímž účelem není generovat zisk, ale naplnit smysl a poslání farnosti. Jedná se zejména o bohoslužebnou a pastorační činnost;
- hospodářská činnost, která odpovídá činnosti komerčního subjektu, v případě naší farnosti je to například pronájem prostor, kulturní akce, provoz kavárny a knižního obchůdku.

Hlavní činnost:

Příjmem hlavní činnosti jsou zejména dary a sbírky (1,8 mil. Kč). Ze sbírek při mších jsme vybrali 0,9 mil. a účelové dary od konkrétních dárců dosáhly výše 0,8 mil. Kč. Opět se podařilo získat dotace na kulturní akce ve výši 0,1 mil. Kč od Městské části Prahy 11 a Ministerstva kultury.

Náklady v této oblasti jsou především režijní náklady farnosti vážící se na tuto činnost, a dále odvody AP, které lze rozdělit na:

- účelové sbírky vyhlášené AP – 0,2 mil., odvedené z konkrétních sbírek;
- odvod do svépomocného fondu – 0,4 mil. Kč tvoří 10% z běžných sbírek a příspěvek dle výsledku hospodářské činnosti. Je to výraz solidarity s ostatními farnostmi naší diecéze, které nemají možnost komerční činnosti nebo jsou v nouzi. Na druhou stranu z tohoto fondu můžeme čerpat i my – v roce 2018 jsme dostali příspěvek na opravu střechy KCMT (0,3 mil. Kč).
- odvod do mzdového pastoračního fondu – 0,4 mil. Kč je stanoven předpisem AP dle výše příspěvku do svépomocného fondu.

Hospodářská činnost

Hlavním příjmem jsou tržby z pronájmů (1,7 mil. Kč), což je proti minulému roku nárůst o 0,3 mil Kč. Dále sem spadají i příjmy z kavárny, služeb, obchůdku či jiných aktivit (1,1 mil. Kč). Po odečtení příslušných nákladů na provoz jsme vytvořili v hospodářské činnosti celkově přebytek ve výši 1,1 mil. Kč. Tento přebytek se projevil v navýšení zůstatku na běžném účtu farnosti.

Závěr

Ekonomická rada farnosti hodnotí pozitivně soběstačnost v hlavní činnosti a ziskovost v hospodářské činnosti. Plně si také uvědomuje, že v budoucnu musí farnost řešit svůj dluh, který vznikl při výstavbě KCMT. Současně je třeba pamatovat na možné nutné opravy, např. střecha fary, horní terasa KCMT nebo výmalba a fasáda kostela sv. Františka. Cílem by mělo být nejen udržet aktuální stav, ale pokud možno i zvelebit a zhodnotit svěcené prostory. Investice, o kterých můžeme v budoucnu uvažovat, je například zatemnění sálu, scénické osvětlení, zatlumení a úprava podlaží v KCMT, varhany v kostele sv. Františka. Tyto změny pomohou přilákat další nájemce a rozšířit možnosti kulturních akcí v naší farnosti.

Současně je třeba se připravit na změnu financování pastoračních asistentů, o které se teď v rámci arcidiecéze jedná a k níž by mělo v postupných krocích dojít. Mzdové náklady na pastorační asistenty (mzda, sociální a zdravotní pojištění) nově ponese přímo farnost. Bez pastoračních asistentů nemůže farnost našeho rozsahu fungovat v takové šíři, jak by měla. Proto není otázka „zda“, ale „jak“ tyto úvazky financovat. Spolehnáme na štědrost dárců a trvajících dobrý vývoj hospodářské činnosti.

Velikou oporou je aktivita a podpora vás, jednotlivých farníků. Děkujeme vám, že přispíváte k hospodaření a aktivitám naší farnosti podle svých možností – finančním darem, dobrovolnickou činností, nápady, domlouváním pronájmu, odbornými konzultacemi a v první řadě také modlitbou.

Ekonomická rada farnosti

Ing. Daniel Audy
Ing. Svezozar Belošovič
Ing. Viktor Fried

zprávičky z Farní charity

Manželé Jiřina s Pavlem bydlí celý život v jednom z roztylských domečků. Mají tři děti, které všechny žijí s rodinami v Praze. Příbuzní manžele pravidelně navštěvují. V domečku se střídají všechny tři děti, jejich partneři a početné šváčkové vnučát. Dokonce je v rodině už i několik pravnoučátek. Manželům je přes osmdesát let, ale zatím se oba poměrně dobře drží. Jen pan Pavel už hodně zapomíná a občas má opravdu originální nápady.

Rodina se o manžele vzorně stará. Pomáhají jim s úklidem, nákupy, vařením. Manželé si nepřejí, aby jim příbuzní pomáhali s osobní hygienou, takže k pomoci nastoupila naše pečovatelská služba. Paní Jiřina se koupe třikrát týdně, pan Pavel říká, že jemu to stačí dvakrát. Navštěvujeme tedy manžele vlastně každý pracovní den. Děti jsou rády, že se u rodičů někdo objeví a zkontroluje, že je vše v pořádku.

Manželé mají společnou vášeň a tou je cestování. Rozptýl cílových destinací jejich cest byl v minulosti samozřejmě omezen komunistickým režimem. Navštívili však všechny země, které v té době bylo možné navštívit. Naši pracovníci při návštěvách poslouchali historky z cest, prohlíželi dovezené suvenýry, fotografie a diapositivy. Nejvíce manželé vzpomínali na návštěvy v Primoštenu, kouzelném městečku v bývalé Jugoslávii, nyní v Chorvatsku. Jezdili tam opakovaně ke stejným domácm. Za ta léta se velice spřátelili. Chorvatští známí je zase na oplátku mnohokrát navštívili v Praze. Manželé často vzpomínali, jak se asi mají a jestli jsou ještě naživu.

Paní Jiřina ráda pekla, Pavlovou vášní byla auta. Měl v garáži starou bleděmodrou Škodu 100. To auto už samozřejmě nemělo žádné papíry a nikdo soudný by do něj nevlezl. Pavel ho ale pořád dokola rozebíral jako hračku. Opravoval, montoval, trávil v garáži dlouhé hodiny. Často se k němu přidal některý z vnuků a fascinovaně naslouchal dědečkův výklad o motorech a historických autech. Pavlův koníček byl vcelku neškodný. Nadávali na něj jen naši pečovatelé, kteří museli při každém koupání drhnout z klienta špinu a olej. Pánové si ve skutečnosti ty historky užívali, takže jejich pohor-

šení bylo spíše předstírané. Navíc často s Pavlem v té garáži skončili a vedli sáhodlouhé moudré řeči nad otevřeným motorem. Báječně se přitom bavili. Občas někdo z chlapů auto vytlačil na dvorek před garáží a zkusili ho nastartovat. Obvykle se pokus nezdařil. Auto pak putovalo zpět do bezpečí a chlapi podnikli další útok na jeho vnitřnosti.

Přišlo léto a s ním velká horka. Oba manželé se opět utekli ke vzpomínkám na letní cestování. Hlavně pan Pavel se stále vracel k časům, které trávili s chorvatskými přáteli. Rád by je ještě naposledy viděl. Začal tedy plánovat poslední cestu, na kterou by se s manželkou vydali. Ještě jednou vidět Primošten a jejich přátele, pokud tam ještě žijí. Všichni jsme Pavlovy plány přijímali s úsměvem. Vůbec nás nenapadlo, že by to mohl myslet vážně.

Nikdo z nás netušil, že Pavel cestu již několik týdnů pečlivě plánuje. V autoatlase Evropy si našel cestu. Připravil si cestovní plán. V poznámkovém bloku měl města, kolem kterých by měli projet, hraniční přechody. Samozřejmě kempy, kde chtěl cestou přenocovat. Zabalili s Jiřínou zavazadla. Ze sklepa vyndali starý stan a kempingový nábytek. Všechno naložili do staré škodovky a vydali se na cestu. Světe div se, auto nastartovalo na první pokus. Manželé vyjeli z vrat. Auto bez dokladů, platné technické, povinného ručení. Řidič bez platného řidičáku a zdravotní prohlídky. Plán cesty podle autoatlasu vydaného před rokem 1989. Ubytování nebylo zajištěné – v Primoštenu mají přece přátele. Naštěstí auto nevydrželo dlouho. Zemřelo už na první křižovatce a panu Pavlovi se nepodařilo motor znovu nahodit. Náš pracovník, který k manželům zrovna přijel na pravidelnou koupací návštěvu, uviděl auto stát na rohu ulice. Kolem něho pobíhali nešťastní manželé. Pečovatel zapráhl škodovku za naše služební auto a odtáhl ho zpět do garáže. Potom pomohl manželům vše zase vynosit a uložit na místo. Starouškové nedojeli daleko, takže se naštěstí nic nestalo.

Když se to dozvěděly jejich děti, složily se a tu poslední cestu do Chorvatska rodičům dopřály. Tam manželé zjistili, že jejich chorvatská přítelkyně ovdověla. Nicméně se s ní v Primoštenu ještě potěšili. Bylo to jejich poslední společné léto, v zimě potom pan Pavel odjel na poslední cestu.

Přeji Vám překrásné letní měsíce.

Eva Černá

DOBROVOLNÍCI, DOBROVOLNICE, DOBROVOLNÍČATA

Milovaní, tak tu máme zasloužený čas prázdnin. Určitě se na něj těší nejen děti, ale také rodiče. Je tu čas, který můžeme využít na to být spolu, být s přáteli, nebo jen tak sami se sebou. Když budeme mít otevřené oči a srdce, tak můžeme potkat Pána cest i na svém letním putování.

Již během prázdnin čeká naši farnost výměna farního vikáře. Toto přinese mnoho změn, oproti tomu na co jsme si zvykli. Věřím, že P. František převezme žezlo po P. Michalovi a že mu k tomu budeme nápomocni. Každý z nás má jiné dary. A ne vše, co se děje ve farnosti a v Komunitním centru, musí nutně záviset jen na kněžích a zaměstnancích. Nebojme se přiložit ruku k dílu pro naši farnost a pro Pána. Pán nemá jiné ruce a jiné srdce, než ta naše.

Hned po prázdninách si budeme připomínat posvěcení našeho farního kostela a zároveň bude i svátek patronky KCMT Matky Terezy. U této příležitosti bychom vás rádi pozvali na promítání filmu „Papež František: Muž, který drží slovo“ a to ve středu 4. 9. po mši svaté v sále Komunitního centra.

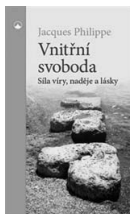
V pátek 13. 9. se určitě nenechte obestřít pověrou, ale přijměte pozvání na koncert souboru KARAMELIJA. Tentokrát se můžete těšit na „Hudební koktejl s příchutí lásky a vášně.“ Výběr slavných operních a operetních árií, známé melodie v podání sólových nástrojů a latinskoamerické tance za doprovodu živé hudby.

První sobota v říjnu bude patřit setkání farnosti a to na faře u sv. Františka – takže zapisujte do svých diářů a určitě si nenechejte tento den ujít. Vždycky to stojí za to.

Krásný a požehnaný letní čas.

Vlasta Hamalová

KNIŽNÍ OBCHŮDEK

■ J. Philippe: **Vnitřní svoboda – síla víry, naděje a lásky** KNA, Kč 169,-

Knižka se dotýká klíčového rozměru života křesťana – jeho vnitřní svobody. Každý křesťan by si měl v sobě i za těch nejméně příznivých vnějších okolností uchovat prostor svobody, který mu nikdo nemůže vzít. Svobodu mu dává Bůh a Bůh za ni také rūčí. Bez tohoto poznání se budeme cítit sevření, nesvobodní a neokusíme skutečné štěstí.

■ Vojtěch KODET: **Křesťanství a okultní praktiky** (25 otázek a odpovědí) KNA, Kč 169,-

Knižka je praktickou příručkou pro křesťany i další zájemce, kteří se chtějí vyznat v učení, praktikách a pojmech, jako je okultismus, magie a ezoterika, alternativní medicína nebo New Age. Ve vnímání hodnocení těchto věcí dnes vládne zmatek. Obchod se „zbožím“, jako je komunikace s duchy, práce s pozitivní energií a různé rituály, doslova

kvete. Nejen jeden křesťan si plete ezoteriku s věcmi víry a snaží se je propojovat.

Vojtěch Kodet odpovídá na otázky, jež mu kladli konkrétní lidé. Dané jevy hodnotí střízlivě, nepodceňuje je, ani jimi není fascinován. Uplatňuje zde svou bohatou zkušenost duchovního pastýře. Odlišuje to, co člověku prospívá, od toho, co mu škodí. Jasný a přitom vnímavý výklad se opírá o biblické prameny, tradici a učení církve.

■ Wm. Paul Young: **Lži o Bohu, kterým věříme** Pragma, Kč 259,-

Slavný bestsellerový romanopisec Paul Young bývá často za své názory na Boha označován za kacíře. V této knize představuje dvacet osm běžně užívaných společenských názorů na Boha, které považuje za nesprávné a které nás podle něj od jeho podstaty oddalují. S osobitým humorem a anekdotami z vlastního života zde znovu otevírá známá témata, jako jsou hřích, peklo, víra, lidská práva, politika a jiné a pomáhá nám objevit hloubku Boha skrze odlišnou perspektivu.

SPIRITUALITA SV. ALŽBĚTY OD TROJICE

• „Nikdy nejsem sama: můj Kristus je stále zde a modlí se ve mně a já se modlím s ním. (...) Zpočátku se člověk musí přemáhat, když cítí, jak v něm všechno víře, ale je-li trpělivý, tak to postupně s Boží pomocí dokáže. Měla by sis, jako

já, vybudovat uvnitř své duše malou celu. Pak budeš myslet na to, že Pán Bůh je tam a občas do ní vstoupíš. Když cítíš podrážděnost nebo když jsi nešťastná, rychle tam uteč a se vším se svěř svému Pánu. Kdybys ho jen trochu znala, modlitba by tě už nenudila. Pro mě je to odpouštění a osvězení, člověk přijde úplně jednoduše k Tomu, koho miluje, zůstává u něho jako dítě v matčině náručí a vylije mu své srdce.“

• „Drahá maminko, všechno spočívá v úmyslu – i ty nejmenší věci můžeme posvětit a nejobyčejnější každodenní úkony proměnit ve skutky Boží! Duše, která žije ve spojení s Bohem, dělá vše nadpřirozeně, a tak ji obvyklé činnosti od něj neoddelují, ale naopak ji k němu stále více přibližují.“

• „Bůh se k nám sklání dnem i nocí a chce nám darovat svůj božský život a vlít ho do nás, aby z nás učinil zbožštěné bytosti, které ho přinášejí, kamkoli přijdou.“

Alžbětina spiritualita má pro praktický život tři podstatné důsledky: tím, že s Bohem přebýváme ve vnitřní svatyni naší duše, vlastnime jeho modlitbu, konáme jeho skutky a náš apoštolát spočívá v tom, že druhým přinášíme jeho samotného. Bůh je jednoduché, prosté Bytí, bez všech našich složitostí.

M. J. Burgerová

Myšlenky z Novény se sv. Alžbětou od Trojice

Karmelitánské nakladatelství 2016.

ŽIVOT FARNOSTI • SETKÁNÍ

■ **Setkání společenství Hnutí fokoláre** – 8. 7. (pondělí) od 19.15 hod. v KCMT. Slovo života na červenec: „Zadarmo jste dostali, zadarmo dávejte.“ (Mt 10,8), na srpen: „Vždyť kde je váš poklad, tam bude i vaše srdce!“ (Lk 12,34). Setkání je otevřené i novým zájemcům. Jana a Viktor Friedovi – tel. 731 625 949.

■ **Modlitební setkání maminek (nejen) na mateřské dovolené** se během letních prázdnin (červenec, srpen) nekonají. Lýdia Murínová tel.: 730 825 301.

■ **Páteční dopolední setkávání** v 9 hod. v KCMT se v červenci a srpnu nekonají. Přejeme požehnané léto a těšíme se na shledanou 6. září. Jana a Viktor Friedovi.

INZERCE

Žádost o pomoc a nabídka letní praxe

Jsem na invalidním vozíku s diagnózou DMO, téměř ve všem odkázána na pomoc druhé osoby. Je mi padesát let a pracuji jako psycholožka v PN Bohnicích. Nabízím letní, většinou týdenní nebo několikadenní praxi pro dívky, formou osobní asistence. Jednalo by se o pobyt se mnou a mou mladší dcerou na naší chalupě na Vysočině, popřípadě v Praze. Asistence zahrnuje péči o mne a o domácnost, ale dcera už také trochu pomáhá. Každou činnost podrobně vysvětlím a popíši. Jídlo a ubytování je samozřejmě zdarma a jsem schopna dát i menší finanční odměnu a potvrzení o prázdninové kontinuální praxi. Prosím ozvěte se mi v každém případě na e-mail: dvorskasarka@seznam.cz nebo na mobilní tel.: 774 997 662.

Děkuji za případnou spolupráci!

Šárka

MC DOMEČEK / YMCA PRAHA

V době letních prázdnin funguje herna od 1. do 19. 7. 2019, každý pracovní den. Herna je otevřená od 9.00 do 12.00.

Vstup do hery: 50,- Kč/rodinu.

O letních prázdninách negarantujeme cvičení, tvoření ani divadélko. Po prázdninách se na vás těšíme od 9. 9. 2019.

U Modré školy 1, Praha 11 – v budově KCMT

Aktuální informace: www.mc-domecek.cz

nebo www.facebook.com/MCDomecek

tel.: 773 993 985

Příhlášky na: mcdomecek@praha.ymca.cz.

UDÁLOSTI / AKCE / TERMÍNY

CO NÁS ČEKÁ V ROCE 2019–2020

Na posledním setkání pastorační rady jsme naplánovali termíny farních akcí ve školním roce 2019–2020, které si prosím запиšte do svých mobilů či diářů. Budeme se těšit, že se na těchto akcích všichni sejdeme.

1. 9. neděle	2019	8.00 / Výročí posvěcení kostela sv. Františka, bohoslužba u sv. Františka (4. 9. 1938)
8. 9. neděle	2019	Pouť v KCMT (5. 9. svátek sv. Terezie z Kalkaty)
18. 9. středa	2019	od 17.00 zpovědní den pro děti – začátek katechetického roku, KCMT
4. 10. pátek	2019	Pouť sv. František – oslavíme následující sobotu
5. 10. sobota	2019	Farní den / 10.00 – Mše svatá sv. František
19. 10. sobota	2019	DOBRODEN
2. 11. sobota	2019	17.00 / Dušičková pobožnost na hřbitově
30. 11. sobota	2019	Výroba adventních věnců (během Jarmarku)
5. 12. čtvrtek	2019	Mikulášská v KCMT
7. 12. sobota	2019	DOBRODEN
11. 12. středa	2019	Zpovědní den pro děti KCMT
17. 12. úterý	2019	Zpovědní den pro farnost – sv. František
23. 12. pondělí	2019	Výprava pro Betlémské světlo
do 6. 1.	2020	Tříkrálová sbírka
17. (24. 1.) pátek	2020	Farní ples?
15. 2. sobota	2020	Den nemocných (11. 2.)
17. 2.–23. 2.	2020	<i>Jarní prázdniny / Praha 1–5</i>
8. 2. sobota	2020	Masopustní veselice
26. 2. středa	2020	Popeleční středa
18. 3. středa	2020	Zpovědní den pro děti KCMT
21. 3. sobota	2020	DOBRODEN
1. 4. středa	2020	Zpovědní den pro farnost KCMT
16. 5. sobota	2020	Zpověď před 1. sv. přijímáním
16. 5. sobota	2020	DOBRODEN
17. 5. neděle	2020	11.00 / První sv. přijímání
17. 5. neděle	2020	15.00 / Pouť u kapličky sv. Jana na Hájích (16. 5. svátek sv. Jana)
30. 5. sobota	2020	20.00 / Svatodušní vigilie
24. 5. neděle	2020	Výročí posvěcení KCMT (26. 5. 2007)
5. 6. pátek	2020	Noc kostelů
17. 6. středa	2020	Zpovědní den pro děti, zakončení katechetického roku
20. 6. sobota	2020	Pěší pouť na Svatou Horu

Adventní duchovní obnova 2019

- úterý u sv. Františka, 26. 11., 3. 12., 10. 12., zpovědní den 17. 12.

Postní duchovní obnova 2020

- středa v KCMT 4. 3., 11. 3., 18. 3., 25. 3., zpovědní den 1. 4.

Pastorační rada farnosti

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY / ČERVENEC / SRPEN

ČERVENEC • *Všeobecný úmysl: Poctivost v soudnictví* – Aby všichni, kdo spravují soudnictví, jednali poctivě a aby nespravedlnost, přestože ve světě i vítězí, neměla poslední slovo.

• *Národní úmysl: Ať všichni lidé mají možnost odpočinku pro tělo i pro duši a ať všude objevují radost z Boží blízkosti.*

SRPEN • *Evangelizační úmysl: Rodiny – školy lidského zrání* – Aby se rodiny zásluhou života modlitby a lásky stávaly stále více „školy“ skutečného lidského zrání.

• *Národní úmysl: Ať věrnost, láska a odpovědnost doprovázejí všechny manžele, stejně jako vytrvalost při společné modlitbě v rodinách.*

BOHOSLUŽBY O PRÁZDNINÁCH / 1. 7. – 31. 8. 2019**KANCELÁŘ KCMT – HÁJE**

U Modré školy 1, 149 00 Praha 4
tel: 242 485 826

FARNÍ KANCELÁŘ CHODOV

Na Sádce 1296/18
tel: 272 934 261

- V době prázdnin je pro kontakt s knězem vhodný čas kolem bohoslužeb.
- Svátosti smíření možno vždy 30 minut před bohoslužbou nebo kdykoliv po dohodě

	Kostel sv. Františka	Kaple sv. Matky Terezy
Pondělí	–	–
Úterý	18.00	–
Středa	–	18.00
Čtvrtek	–	–
Pátek	18.00	–
Sobota	–	–
Neděle	8.00, 20.00	9.30

	☎ / mob.	e-mail
Farní kancelář (fara – Na Sádce)	272 934 261	farar@kcmt.cz
Karina Juráková (ředitelka KCMT)	731 625 970	kancelar@kcmt.cz
Kancelář KCMT, farní kancelář KCMT	242 485 826	kancelar@kcmt.cz
P. Michael Špilar (farář)	272 934 261, 603 151 265	farar@kcmt.cz
P. František Čech (farní vikář)	731 124 507	farnivikar@kcmt.cz
Pavel Urban (trvalý jáhen)	272 911 264	
Ladislav Staněk (trvalý jáhen)	724 112 799	stanek@kcmt.cz
Václav Šebek (pastorační asistent)	242 485 830, 734 547 021	spravce@kcmt.cz
Jaroslav Olšanský (předseda KSK Praha)	603 256 411	jarda.olsansky@kskpaha.org
Vlasta Hamalová (koordinátorka dobrovolníků)	733 770 847	hamalova@kcmt.cz
Petr Fried (pracovník pro KCMT)		fried@kcmt.cz
Charita – Eva Černá (ředitelka)	737 322 569, 242 485 823	kancelar@charitapraha4.cz
Charita – pečovatelská služba	737 948 638, 272 941 972	socialnisluzby@charitapraha4.cz

Číslo účtu: KCMT **4200060575/6800** • farnost **19-9362170227/0100**

Příští uzávěrka bude 15. srpna 2019. Náklady na 1 výtisk 14 Kč.

fchodoviny@gmail.com

Fchodoviny

Zpravodaj ŘK farnosti Praha – Chodov / 2019 / ročník 18 • Redakce: Katka Friedlová, Anežka Králová, Lenka Doležalová, Josef Karhan (typografie) • foto: Ani Procházková a spol. • za obsah odpovídá: P. Michael Špilar • <http://www.kcmt.cz/fchodoviny> • tisk: TLAMA design